

Kapitola 8

Lamy byly zaskočené. Nevěděly, kudy jít. Vydaly se náhodným směrem a motaly se jako opilé. Nevěděly, co si o všech těch událostech myslet.

„Nepůjdeme domů, že ne?“ řekla nejistě fialová lama.

Ostatní mlčely. Červená lama byla vždy tak trochu svéráz, ráda se scházela s ostatními lamami, ale někdy byla raději úplně sama. Když ostatní lamy plánovaly výpravu, červená často řekla, že nikam nepůjde, ať jdou samy. Nikdy s ní nic nehulo. Žila ve svém vlastním světě a reagovala dost popudlivě, když ji ostatní nenechaly na pokoji.

Lamy věděly, že *„Nechte mě být“* jsou slova, která červená používá, když už se někdo z jejího pohledu chová vyloženě vtíravě.

„A pamatujete, jak jsme se šly fotit na logo hry Lamolam, a červená říkala, že si bude raději vytrhávat obočí?“ vzpomínala zelená lama, když se parta šourala směrem k zvláštnímu domečku, který nevypadal, že slouží k bydlení.

Šlo o čističku. To lamám řekla žába, která skákala opodál. *„To tady postavili lidi,“* kvákla. *„Lidi nejdrříve vodu znečistí a pak ji zase očistí. Nejhorrrší nechutnosti se do vody dostávají ze zemědělství. To jsou ta jejich hnojiva a pesticidy. Ale za tu čističku jsem ráda, vím, kde mám klást vajíčka, aby je ty prrrříšernosti ve vodě nerrozežrrraly. Mimochodem, nechcete se podívat na moje děti?“*

Lamy neochotně přikývly. Pyšná matka za chvíli představovala své potomky. *„Tomu rrríkám Ctibor, téhle Ida, tomuhle Oskarr... tak ne, počkat, tohle je Oskarr, to prrredtím byl Eda. Promiňte, ale narodily se prrred týdnem, a ještě si nepamatuju porradí.“*

„Porradí?“, zeptala se udiveně fialová lama. *„Kdo porradí?“*

„Pořadí,“ šeptla modrá. *„Ona neumí ř!“*

Oranžová lama zívla. *„Krásné děti. Celý tatínek, řekla bych. Po vás moc nejsou. Neřekla bych do vás, že randíte s hady.“*

Žába se urazila. *„Hlupáku, vidíš poprrrvé v životě pulce? Všichni jsou po mně, po tatínkovi mají jenom oči. A to ještě jen ty parrrietální. Už vás mám dost, jděte prrryč.“*